

RINDAL
PORTEN TIL TROLLHEIMEN
RINDAL KOMMUNE, 6657 RINDAL

161 tillegg 244

Komm. og kirkedep.	
Rindal	
200605491	081206
Ki-501	

Kultur- og kirkedepartementet
Kirkeavdelingen
Postboks 8030
Dep.
0030 OSLO

Vår ref.:
06/577-10/BJN

Arkivkode
K2-C84

Deres ref.

Dato
06.12.2006

NOU2006:2 - STATEN OG DEN NORSKE KIRKE - KOMMUNESTYRETS HØRINGSSVAR

Jeg viser til foreløpig høringssvar fra Rindal kommune oversendt i forrige uke.

Med dette brevet oversendes kommunestyrets behandling og vedtak i saken, som Rindal kommunes endelige høringssvar.

Kommunestyrets behandling viser at i kommunestyret i Rindal er det et solid flertall for å beholde dagens statskirkeordning.

Det er også solide flertall for at det offentlige skal finansiere kirken og andre tros- og livssynssamfunn fullt ut og at Den lokale kirke(fellesrådet) fortsatt skal ha ansvar for gravferdsforvaltningen.

Ut fra kommunestyrets behandling er spørreskjemaet utfylt etter beste skjønn, men for mer utfyllende opplysninger henvises til kommunestyrets behandling/vedtak som er gjengitt nedenfor.

KOMMUNESTYRET GJORDE FØLGENDE VEDTAK I SAKEN I SITT MØTE 5. DESEMBER 2006:

(Utgangspunkt for kommunestyrets behandling var innstilling fra en gruppe på fire medlemmer)

Rindal kommune vil gi følgende høringsuttalelse til NOU2006:2 – Staten og Den norske kirke:

Spørsmål/problemstilling 1:

OVERORDNEDE PRINSIPPER: (ENSTEMMIG(17 STEMME))

Enighet om følgende:

Staten bør føre en aktivt støttende religionspolitikk. Det skal være full religionsfrihet i Norge og det er viktig at staten støtter alle tros- og livssynssamfunn økonomisk og praktisk.

Det er også viktig at staten sikrer et økonomisk fundament for alle tros- og livssynssamfunn ved at det bevilges midler over statsbudsjettet.

Disse midlene må ha en slik innretning/fordeling at det er mulig for alle innbyggere i Norge å kunne få tilgang på å utøve sin religiøse virksomhet og/eller få tilgang på ønskede tjenester innenfor dette området i sitt nærmiljø/kommune.

Ett medlem vil tilføye følgende: (12 STEMME FOR)

A)

Det er viktig å sikre grunnlaget for en fortsatt likeverdig og landsdekkende kirke. Dette innebærer blant annet at det sikres at det finnes likeverdige tilbud som etterspørres fra kirken over hele landet.

Og at kirken styres av "folket".

Det som best imøtekommer dette i dag, er at kirken til en viss grad er politisk styrt.

Selv om Grunnloven fremhever "den evangelisk-lutherske religion" som den dominerende og den som står nærmest statsforfatningen, skal andre livssynssamfunn være sikret både økonomisk grunnstøtte og tilskudd til viktige sider av sin virksomhet, blant annet til seremonirom.

Det er viktig å fortsatt sette høyt at kirke og folk har en felles historie, og at denne historien bidrar gjennom sin plass i offentligheten til det kulturelle limet som en nasjon trenger.

Gjennom sitt samvirke med staten ivaretar kirken i dag flere allmenne oppgaver til dels uten at det finnes andre tilgjengelige alternativer.

Eksempler er gravferdsforvaltning, dødsbud, offentlig seremoniell, familierådgivning, grunnskolens kristendomsundervisning og formålsparagraf, ulike typer omsorgstiltak, livssynsmessig betjening i institusjoner med mer.

Dette har lang tradisjon, fungerer godt og kan i det alt vesentlige fortsette.

Ett av medlemmene vil tilføye: (0 STEMME FOR)

B)

Det er viktig å sikre grunnlaget for en fortsatt likeverdig og landsdekkende kirke. Dette innebærer blant annet at det sikres at det finnes likeverdige tilbud som etterspørres fra kirken over hele landet.

Her er det sentralt at Den norske kirke gis muligheter til å fungere som en åpen, inkluderende og landsdekkende folkekirke.

Grunnlovens § 2 oppheves.

Samtidig som denne paragrafen proklamerer at staten har en offentlig religion, slås det fast at alle innbyggere har religionsfrihet. Paragrafen rommer to prinsipielt motstridende verdinormer på en gang: Alle innbyggere

skal ha religionsfrihet (forstått som livssynsfrihet). Samtidig har staten en offisiell religion den skal verne og forsvare.

Derfor bør det i Grunnloven, i stedet for dagens paragraf, inntas en verdiparagraf som inneholder en særskilt henvisning til kristne og humanistiske verdier.

Statens ansvar for å føre en aktiv støttende tros- og livssynspolitik bør grunnlovsfestes.

Forholdet kirke/folk er langt viktigere enn forholdet stat/kirke. Det er det førstnevnte som er avgjørende for om vi fortsatt skal ha en levende folkekirke her i landet.

Det er viktig å ivareta stillingen som Den norske kirke har i landets historie. Dette gjøres best ved å forankre "den nye folkekirken" i en egen særlov gitt av Stortinget. Dette understreker blant annet kontinuiteten mellom nåværende og den nye foreslåtte kirkeordning.

Det ivaretar også behovet for å gi uttrykk for at kirken er et trossamfunn med en egenart forskjellig fra statens.

Det gir også uttrykk for at Den norske kirke fortsatt skal ha en særlig tilknytning til staten sammenlignet med andre tros- og livssynssamfunn. Dette hindrer imidlertid ikke at det skal være full tros- og livssynsfrihet i Norge.

Vi er opptatt av at Den norske kirke må anerkjennes og fullt ut behandles som trossamfunn med rettigheter og plikter på linje med øvrige tros- og livssynssamfunn. Dagens ordning hindrer dette og gir på den ene side kirken noe privilegier i forhold til andre, men gir på den annen side kirken en begrenset religionsfrihet gjennom at den styres politisk.

Vi mener disse overordnede synspunkter langt på vei kan oppsummeres i at det anbefales en videreføring av den utvikling som ble påbegynt i forrige århundre og som kjennetegnes av en gradvis organisatorisk løsrivelse mellom Den norske kirke og staten.

To av medlemmene i gruppa vil tilføye følgende: (5 STEMME FOR)

C)

Det overordnede prinsippet for staten må være likebehandling av alle borgere uavhengig av deres livssynstilhørighet. Det er uakseptabelt å ha konstitusjonsfestet en særlig rett for medlemmer av et trossamfunn til å forvalte makt, f.eks gjennom å kreve at halvparten av regjeringsmedlemmene må være medlemmer av statskirken. Prinsippet om ikke-diskriminering må ligge til grunn for statens politikk på området religion og livssyn. Bare en stat uten noen egen livssynspreferanse kan fullt ut garantere likebehandling. En statsdannelse med majoritetsreligion og statsmakt tett forbundet er uakseptabelt.

Ikke minst problematisk er det der en stat understøtter en misjonerende religion gjennom en særstilling i skoleverk og institusjoner. En sekulær stat vil ha en annen bevissthet og tilnærming enn å gi forrang for argumenter om kjøttvekt og tradisjon når majoritets- og minoritetsinteresser kolliderer.

Prinsippet om religionsfrihet innebærer en plikt for staten til ikke å blande seg inn i et trossamfunns indre anliggender, så lenge dette ikke bryter lover eller truer andres rettigheter og friheter.

Vi er opptatt av at Den norske kirke må anerkjennes og fullt ut behandles som trossamfunn med rettigheter og plikter på linje med øvrige tros- og livssynssamfunn. Dagens ordning hindrer dette og gir på den ene side kirken privilegier i forhold til andre, men gir på den annen side kirken en begrenset religionsfrihet gjennom at den styres politisk.

Det grunnleggende spørsmålet vi må stille oss for å vurdere forholdet mellom stat og kirke, er hva staten skal være i et moderne samfunn. Ved å ratifisere og senere inkorporere de sentrale menneskerettighetskonvensjonene, påtar staten seg i rettslig forstand ansvaret for å sikre sine borgere de rettigheter traktatene rommer på like vilkår.

Det er viktig å legge en dynamisk tilnærming til grunn og særlig vektlegge en utvikling i retning av et mer pluralistisk samfunn. Tilsvarende er det sentralt å huske at menneske-rettighetsnormene rettslig sett er å anse som minimumsnormer.

Grunnlovens § 2 er i beste fall tvetydig og i verste fall i direkte motstrid med seg selv når det gjelder å definere staten Norge. Samtidig som paragrafen proklamerer at staten har en offentlig religion, slås det fast at alle innbyggere har religionsfrihet. Paragrafen rommer to prinsipielt motstridende verdinormer på en gang: Alle innbyggere skal ha religionsfrihet (forstått som livssynsfrihet). Samtidig har staten en offisiell religion den skal verne og forsvare.

Grunnlovens § 2 oppheves, men det inntas en ny verdiparagraf som er konfesjonsuavhengig og henviser til anerkjente fellesverdier eller til menneskerettighetene.

Statens ansvar for å føre en aktiv støttende tros- og livssynspolitik bør grunnlovsfestes.

Gjennom sitt samvirke med staten ivaretar kirken i dag flere allmenne oppgaver til dels uten at det finnes andre tilgjengelige alternativer. Eksempler er gravferdsforvaltning, dødsbud, offentlig seremoniell, familierådgivning, grunnskolens kristendomsundervisning og formålsparagraf, ulike typer omsorgstiltak, livssynsmessig betjening i institusjoner med mer.

Dels finnes det rettslig forankring for en del av disse ordningene, dels er de utviklet gjennom sedvane. Uansett vil det være forhold det vil være fornuftig å revurdere uansett relasjon mellom staten og Den norske kirke.

Spørsmål/problemstilling 2:

DEN NORSKE KIRKE SOM STATSKIRKE:

A) (12 STEMME FOR)

Ett medlem mener statskirken bør fortsette som i dag.

Nærmere begrunnelse:

Dagens kirkeordning, med sin store oppslutning og organisering også i vår tid, har vist seg å være en tjenelig og god ordning både for kirken og samfunnet.

Statskirkeordningen er den beste garantien for å sikre at det på lang sikt finnes en åpen, inkluderende, landsdekkende og likestilt folkekirke i hele Norge.

Erfaring gjennom tidene har vist at gjeldende ordning gir rom for ulike teologiske syn, og på den måten har vært en garanti for bredden og mangfoldet i det kirkelige landskap.

Statskirkeordningen gir all religion/livssyn betydning i det offentlige rom og sikrer disse like økonomiske rammevilkår.

Statskirkeordningen vil, gjennom sin offentlige forvaltning, fortsatt være en viktig kultur og tradisjonsbærer i vårt land.

Ordningen har også vist seg å sikre at Den norske kirke er en nasjonal og enhetlig kirke, samtidig som den opprettholder nærheten og samspillet mellom religionsutøvelse og lokale myndigheter.

At det fortsatt er mulig å tilpasse, reformere og utvikle Den norske kirke videre innenfor dagens grunnlovsforankring.

B) (5 STEMME FOR)

Tre medlemmer mener statskirken bør avvikles.

Nærmere begrunnelse:

En moderne stat må være sekulær og ivareta alle borgeres religions- og livssynsfrihet på like vilkår. Prinsippet som må ligge til grunn for en statsforhold til tros- og livssynssamfunn skal være likebehandling. En statskirkeordning konstituerer i seg selv en forskjellsbehandling som vanskeliggjør reell likebehandling.

Dette blir mer og mer aktuelt å legge stor vekt på når det norske samfunn blir mer og mer sammensatt og inhomogent.

Ved å la ett trossamfunn ha en særlig privilegert posisjon, forskjellsbehandler staten sine borgere.

Den norske kirke må få frihet til å være trossamfunn uten politisk styring på lik linje med landets øvrige tros- og livssynssamfunn.

Spørsmål/problemstilling 3:

I HVILKEN LOV BØR DEN NORSKE KIRKE VÆRE FORANKRET:

A) (11 STEMME FOR)

Ett av medlemmene i gruppa mener Den norske kirke bør være forankret i Grunnloven:

Nærmere begrunnelse:

Dagens statskirkeordning har høy oppslutning i befolkningen. En grunnlovsfestet statskirke vil være den beste garantien for å opprettholde en landsdekkende og inkluderende folkekirke. En demokratisering av Den norske kirke må skje innenfor rammene av dagens kirkeordning.

Utnevning av biskoper i kirkelig statsråd er viktig for å sikre mangfoldet i bispekollegiet og på den måten avspeile den mangfoldige folkekirken.

Statskirken sikrer at det ikke er aktuelt med innføring av medlemskontingent, der folk må ta et økonomisk valg for å være medlem i kirken.

B) (1 STEMME FOR)

Ett medlem mener at Den norske kirke bør være forankret i egen kirkelov. Nærmere begrunnelse:

En lovforankret folkekirke innebærer at kirken blir et selvstendig trossamfunn med selvstendig ansvar for kirkens tro og virksomhet. En lovforankret kirke ivaretar stillingen som Den norske kirke har i landets historie og understreker kontinuiteten mellom nåværende og ny kirkeordning. Det er viktig at kirken fortsatt kan være en landsdekkende kirke og gi rom for ulike grader av trosengasjement.

C) (5 STEMME FOR)

2 medlemmer mener at Den norske kirke bør være forankret i Lov om trossamfunn.

Nærmere begrunnelse:

Ved et skille mellom stat og kirke vil Den norske kirke få rett til å fastsette egne forhold selv, og kirken som selvstendig trossamfunn skal dermed ikke være lovforankret.

Som resultat av en utredning av hvordan den norske stat bør forholde seg til området tro og livssyn, må det utvikles et nytt, samordnet lovverk der dagens kirkelov, dagens lov om trossamfunn og dagens lov om økonomiske tilskudd til livssynssamfunn faller bort til fordel for en kortfattet lovgivning der forholdet mellom stat og tros- og livssynssamfunn reguleres i tråd med statens menneskerettslig gitte ansvar for å sikre hver enkelt borgers rett til fri religions- og livssynsutøvelse på like vilkår.

Spørsmål/problemstilling 4:

HVORDAN BØR DEN NORSKE KIRKE FINANSIERES: (ENSTEMMIG(17 stemmer))

Alle 4 gruppemedlemmene mener at Den norske kirke bør finansieres fra det offentlige.

Nærmere begrunnelse:

Gruppen ser tros- og livssynsvirksomhet i samfunnet som så viktig at det må finansieres i det alt vesentlige av det offentlige.

Dette er selvsagt ikke til hinder for at organisasjoner kan "kreve inn" lokal og/eller sentral medlemskontingent eller lignende, men dette må i tilfelle bli et forhold for hver enkelt organisasjon/virksomhet.

Gruppen er også opptatt av at fordeling av de offentlige midler blir slik innrettet at det i realiteten blir likeverdige forhold for utøvelse av tros- og livssynsvirksomhet i hele landet, og at distrikter og spredt bebygde områder i praksis ikke får dårligere muligheter til slik utøvelse.

I den sammenheng kan en modell der det bevilges midler etter aktivitet være aktuell.

Det er svært viktig at midlene fordeles slik at det blir mulig å ha en lokal kirkevirksomhet, og at det fortsatt kan være en "lokal kirke" med stor grad av selvstyre.

Spørsmål/problemstilling 5:

HVORDAN BØR VALGORDNINGENE OG DEMOKRATIET VÆRE DERSOM STATSKIRKEORDNINGEN AVVIKLES: (ENSTEMMIG(17 STEMME))

Alle 4 gruppemedlemmene mener at valgordningene bør innrettes slik at direkte valg til kirkens besluttede organer styrkes/økes.

Nærmere begrunnelse:

Gruppen mener prinsipielt at mer bruk av direkte valg styrker demokratiet, og det er ønskelig også for kirkens vedkommende.

Om kirken skulle bli skilt fra staten, vil det være naturlig at kirken selv (dens medlemmer) bestemmer organisering, valgordning mm. Det vil være naturlig i et slikt tilfelle at det blir overgangsordninger mellom dagens ordning og en ordning som kirken selv beslutter.

Om statskirken skulle bli beholdt, er det også i et slikt tilfelle aktuelt å gå inn i en vurdering av om det kan benyttes mer direkte valg enn det som er tilfelle i dag.

I alle tilfeller er det viktig å legge tilrette tiltak for at valgdeltagelsen kan styrkes/økes.

Spørsmål/problemstilling 6:

DERSOM STATSKIRKEORDNINGEN AVVIKLES, HVA BØR I SÅ FALL STÅ I § 2(ELLER I EN ANNEN PARAGRAF) I GRUNNLOVEN I TILLEGG TIL PRINSIPPET OM RELIGIONSFRIHET:

A) (7 STEMME FOR)

2 medlemmer mener at det i Grunnloven bør stå noe om de politiske prinsipper som statsforvaltningen bygger på; så som demokrati, rettstaten og menneskerettighetene.

Nærmere begrunnelse:

Den norske statens konfesjonsforankring blir stadig mer problematisk som følge av at samfunnet blir mer mangfoldig og borgerne har krav på livssynsfrihet. Den pluralisme utviklingen innebærer er en berikelse av vårt samfunn. De nye kulturimpulsene har verdi i seg selv, men også den gjensidige påvirkningen som skjer mellom det vi oppfatter som tradisjonell norsk kultur og nye innslag fører til spennende utfordringer og muligheter. Da er det svært problematisk hvis det i lovgivning og forvaltning ligger en oppfatning av at en bestemt religion eller religiøs tradisjon konstituerer identiteten til Norge som nasjon.

Utvalgflertallets forslag om å slå fast at statens verdigrunnlag skal "forblive" den kristne og humanistiske arv er og forblir ekskluderende, og ikke et grunnlag som signaliserer likeverd og inkludering. Dels er det samtidig en annektering av verdier vi finner i mange tradisjoner og dels er det et signal om at noen borgere er å anse som mer riktig norske enn andre.

Vi mener at sentrale allmenne verdier som kommer til uttrykk i menneskerettighetene i dag er bedre egnet som et samlende etisk grunnlag for et pluralistisk samfunn enn verdier forankret i en spesifikk trosforestilling eller religiøs tradisjon.

B) (10 STEMME FOR)

2 medlemmer mener at det i Grunnloven bør stå noe om demokrati, rettstaten og menneskerettighetene, men i tillegg er det viktig at det står noe om det kristne og humanistiske verdigrunnlaget.

Nærmere begrunnelse:

Samfunnet vårt er i stadig endring og utvikling, det blir mer sammensatt og pluralistisk. Det er viktig å ta hensyn til dette. Den pluralisme utviklingen innebærer er en berikelse av vårt samfunn. De nye kulturimpulsene har verdi i seg selv, men også den gjensidige påvirkningen som skjer mellom det vi oppfatter som tradisjonell norsk kultur og nye innslag fører til spennende utfordringer og muligheter.

Når dette er sagt, er realiteten at det i dag, og det vil etter all sannsynlighet også bli slik i lang tid framover, at et meget klart flertall av folket støtter og "er glad i" de kristne og humanistiske verdier som samfunnet i Norge bygger på. Trolig er det også slik at et klart flertall ønsker at disse verdier skal stå sterkt også i framtiden. Da kan det ikke være feil å fortsatt fremheve disse verdier i grunnloven.

I tillegg representerer disse verdiene en historie og en kultur som vi mener er viktig å ta vare på og styrke også i framtiden. Dette er ikke til hinder for at vi kan ha full tros- og livssynsfrihet i Norge.

Spørsmål/problemstilling 7:

HVEM BØR HA ANSVAR FOR GRAVFERDSFORVALTNINGEN:

A) (11 STEMME FOR)

2 av gruppemedlemmene mener at Den lokale kirke(menighetsråd eller fellesråd) bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen.

Nærmere begrunnelse:

Drift av kirkegårder er et sensitivt forvaltningsområde. I fellesrådene er det bygget opp verdifull kompetanse som har vist seg å fungere godt. Kirken har så langt gjort en god jobb, og det er svært få klager på ordningen.

Undersøkelser viser (jf. NOU 2006:2 s. 136) at folk er tilfreds med hvordan kirkelig fellesråd har forvaltet gravferdsordningen.

Ofte er det slik at kirke og kirkegård utgjør en felles enhet, og slik vil det fortsatt være svært mange steder i lang tid framover.

Når det er sagt, mener vi at det klart må legges tilrette for og ha høy fokus på at andre religioner/livssyn også må ha mulighet til å gravlegge sine på en måte og med seremonier som er viktige og ønskelige for dem.

Vi viser også til at alle de nordiske landene har majoritetskirken ansvaret for dette området, også etter innføring av ny kirkeordning med skille mellom stat og kirke.

Det må være et offentlig og lovpålagt ansvar at alle borgere v/sine pårørende har tilgang til egnede og livssynsnøytrale seremonilokaler for gravferd og andre livsfasemarkeringer innen sin bostedskommune.

I tillegg nevnes at for å legge tilrette for at Den lokale kirke kan ha muligheter til å ha en viss størrelse og aktivitet lokalt, er det svært viktig at kirken får beholde denne aktiviteten/disse tilsatte. Det ligger tilrette for kombinasjonsstillinger kirke/kirkegård på mange små steder.

B) (6 STEMME FOR)

2 av gruppemedlemmene mener at kommunen bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen.

Nærmere begrunnelse:

Allmenne ordninger og tjenester som angår alle borgere, må i en moderne stat ivaretas av en livssynsnøytral offentlig instans. Ansvaret for gravferdsforvaltningen bør derfor ligge hos kommunen.

Vigsling av offentlig gravlund:

I stedet for utvalgets forslag om vigsling av hele eller deler/felt av gravlundene ber vi om at det innarbeides vigsling av hver enkelt grav under gravferden. Dette for å etterleve og respektere gravlundens allmenne karakter og ikke skape problemer for brukere med ulike livssyn.

Offentlig eierskap av gravlundene:

I stedet for utvalgets forslag om kirkelig eierskap av det statskirkelige gravlundsareal (kikegårdstomten) må det sikres offentlig eierskap av disse. Alle borgere må ha lik tilgang til gravlegging på en offentlig eid og offentlig drevet gravlund i sin bostedskommune.

Offentlige seremonilokaler:

Det må være et offentlig og lovpålagt ansvar at alle borgere v/sine pårørende har tilgang til egnede og livssynsnøytrale seremonilokaler for gravferd og andre livsfasemarkeringer innen sin bostedskommune. Offentlig eide kapeller/seremonilokaler som i dag har fastmontert religiøs symbolikk og/eller religiøs utforming bør omgjøres til nøytral form. Det tilrettelegges for bruk av mobile symboler etter brukernes ønsker

Spørsmål/problemstilling 8:

HVEM BØR EIE OG FORVALTE KIRKEBYGGENE:

A) (6 STEMME FOR)

3 av gruppemedlemmene mener at den lokale kirke bør eie kirkebyggene og ha det økonomiske ansvaret.

Nærmere begrunnelse:

Vi forutsetter at det ved et skille mellom stat og kirke foretas en gjennomgang av verdier og at det skjer en deling av boet der Den norske kirke får det økonomiske ansvar for de bygninger kirken overtar. Kirkebygg, kirkelig infrastruktur og eiendomsmasse er bygget opp av fellesskapet gjennom århundrer blant annet gjennom kirkelig beskatningsrett og senere

gjennom offentlig finansiering. Ved en fremtidig bo-delning må det tas hensyn til dette. Det vil også være naturlig å legge inn en ordning som gir en økonomisk kompensasjon til øvrige tros- og livssynssamfunn for de verdier kirken får overta ved et skille. Det må foretas en nøktern og kritisk gjennomgang av hvilke kirkebygg Den norske kirke ønsker opprettholdt til kirkelig bruk, hvilke som bør overtas av fellesskapet og vernes og hvilke bygg som bør avvikles.

Historisk viktige kirkebygninger bør være i fellesskapets eie gjennom at staten overtar både eierskap, økonomisk ansvar og disposisjonsrett. Det må være samfunnets kulturhistoriske behov som begrunner eventuelt vern av kirker.

B) (11 STEMME FOR)

Ett av gruppemedlemmene mener at Den lokale kirke bør eie kirkebyggene og kommunen bør ha det økonomiske ansvaret.

Nærmere begrunnelse:

I henhold til den lutherske tradisjon har menighetene et sterkt selvstyre og ansvar for å konstituere den lokale kirken. Historisk er det lokalbefolkningen i hvert enkelt sokn som har bidratt til reisingen av kirkebygg. Kirkebyggene er mange steder produkt av stor lokal dugnadsinnsats, innsamlinger og gaver fra private. Derfor bør også lokalbefolkningen (som i det alt vesentlige er medlemmer i Den norske kirke) beholde eiendomsretten. Dette er også ett uttrykk for at kirkebyggene fortsatt er en viktig identitetsmarkør lokalt, og er ofte stedets eneste monumentalbygg.

Til slutt: (ENSTEMMIG(17 STEMME))

Gruppen ønsker ikke nå å ta stilling til hvordan Opplysningsvesenets Fond skal benyttes, forvaltes og eies.

For å avklare dette, må det mer utredning og vurdering til. Og det er viktig i den sammenheng hvilken organisasjonsform kirken får videre.

Men gruppen vil gi uttrykk for at det virker ikke fornuftig slik det er i dag – nemlig at fondet har forholdsvis stor midler, mens svært mange av landets kirker forfaller.

Med hilsen
RINDAL KOMMUNE

Bjarne Nordlund
Rådmann

Direkte telefonnr. 71664710

Staten og Den norske kirke – Spørsmål til høringsinstansene

Navn på høringsinstans: *RINDAL KOMMUNE*

Type høringsinstans

- Kommune
- Menighetsråd/kirkelig fellesråd/bispedømmeråd
- Prost/biskop
- Tros- eller livssynssamfunn utenfor Den norske kirke
- Frivillig organisasjon innenfor Den norske kirke
- Annen offentlig instans
- Annen privat instans

1. Hvilke overordnede prinsipper bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken?

Svar:

Se selve brevet.

2. Den norske kirke som statskirke:

- 12* Bør fortsette
- 5* Bør avvikles
- Vet ikke / ønsker ikke å svare

3. I hvilken lov bør Den norske kirke være forankret?

- //* Grunnloven
- /* Egen kirkelov vedtatt av Stortinget
- 5* Lov om trossamfunn
- Vet ikke / ønsker ikke å svare

4. Hvordan bør Den norske kirke finansieres?

- Gjennom medlemsavgift
- Medlemsavgift med noe støtte fra det offentlige
- Støtte fra det offentlige og med noe medlemsavgift
- 17* Offentlig finansiering uten medlemsavgift
- Vet ikke / ønsker ikke å svare

5. Hvordan bør valgordningene og demokratiet være dersom statskirkeordningen avvikles?

- Valgordningene bør være som i dag
/7 Øke bruken av direkte valg til kirkens besluttede organer
 Vet ikke / ønsker ikke å svare

Eventuelle andre ordninger:

6. Dersom statskirkeordningen avvikles, hva bør i så fall stå i § 2 (eller i en annen paragraf) i Grunnloven i tillegg til prinsippet om religionsfrihet?

(Her kan du/dere sette kryss på ett eller flere alternativer)

- Ingen tillegg
/7 De politiske prinsipper som statsforfatningen bygger på; så som demokrati, rettstaten og menneskerettighetene
/0 Det kristne og humanistiske verdigrunnlaget
 Det humanistiske verdigrunnlaget
 At Den norske kirke er en evangelisk-luthersk kirke
 Vet ikke / ønsker ikke å svare

Eventuelt annet:

7. Hvem bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen?

- // Den lokale kirke (menighetsråd eller kirkelig fellesråd)
6 Kommunen
 Vet ikke / ønsker ikke å svare

8. Hvem bør eie og forvalte kirkebyggene?

- 6 Den lokale kirke bør eie kirkebyggene og ha det økonomiske ansvaret
// Den lokale kirke bør eie kirkebyggene, og kommunen bør ha det økonomiske ansvaret
 Kommunen bør eie kirkebyggene og ha det økonomiske ansvaret
 Vet ikke / ønsker ikke å svare

6/12-06 *Janne Rødde*